

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetii, 1607

9 Instructiones priuataru[m] i[n]quisitionu[m] qua[m] vim habeant.
Instructiones vnius priuatae Inquisitionis non obligant in vniuersum omnes
orbis inquisitiones. Inquisitores vnius prouinciae, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

trauagantes, & qualibet alia leges contra hæreticos edita per clausulam p̄dictam tollantur, oportere ut expresse constitutionibus positis in titulis de hæreticis obuient, id est, ut manifeste, & expresse eis contradicant, atque è diametro cum eis pugnant: id enim significat verbum, obuandi, in præcitatissimis positum, ut docent humaniorum litterarum professores, quos in te aperta consueto omitto.

Ergo si per constitutiones extrauagantes aut quasvis alias leges ecclesiasticas aliquid eaueatur, quod à iure communi non sit prouisum, aut non plene decisum, dummodo expresse cum eo non pugnet, sive id penas in hæreticos & eorum complices augeat, sive modum inquitendi, interrogandi, euocandi, compellendi, torquendi, publicandi, aut quid simile præscribat, id protecto obseruandum erit, quod a pectissime probant præcitatorem rescriptum verba.

Statuta inquisitionis
sunt.

De generalium autem Inquisitionum statutis, seu institutionibus, quæ multa interdū cauerent solent, aut omissa penitus à iure communi, aut parum explicata, hoc sentio: quod si vel faciliorem præscribant modum procedendi in causis fidei, vel penas in hæreticos augeant rationabiles, inspecta locorum, & personarum qualitate, vel denique quacunque alia ratione ea iubant, quæ in augmentum fidei sine cuiusquam prejudio tēdunt, proculdubio obseruanda sunt; evidens enim ratio hoc suaderet, quoniam leges iam latet sive in hac causa, sive in alijs, non possunt plene omnes casus sive articulos occurrētes decidere. In neque leges. ff. de legibus, & senatuscon. sit ergo, ut id quod ad commodiorem causarū tractationē statuitur, vbi & iustum est, & iuri scripto non repugnat, debeat obseruari.

8.

Concilia pro-
vincialis au-
toritate dele-
gatorum sedis
Apostolica in
hæreticos edi-
ta vim legis ha-
bent.

Præterea quæ de extrauagatis diximus, obtinere etiam putamus in concilijs prouincialibus auctoritate Apostolica, seu auctoritate delegatorum sedis Apostolica cōtra hæreticos editis; qualia sunt Tholosanum, Biterrense, Narbonense, & si quæ sunt similia, quæ a nobis nup in bibliotheca Vaticana in perpetuo codice (quem nobis Illustrissimus Cardinalis Guilielmus Sirletus vir omni eruditio genere clarus, & Christiana pietate insignis, hamanter exhiberi ob publicā utilitatem iussit) reperta proxime cū nostris cōmentarijs in lucē dabuntur, huiusmodi. n. cōcilium, auctoritate delegatorū sedis Apostolica condita vim legis habent in hoc crimine, & penitus obseruanda sunt. Ita nō obscure colligitur ex p̄dictis, sed nō iāt id cavit Urbanus iiiij. in rescripto incipiēte: Pr̄ cunctis. §. & obseruari. relato ab Eymetrico part. 2. ubi ita scriptum est: Et obseruari omnia statuta, tā per sedem Apostolicam, quam in concilijs legatorum eiusdem sedis prouidē edita, quæ negotiorum Catholicæ fidei tangere dignoscuntur, sicut

A promotioni negotijs, & augmentationi fidei fuerit opportunum. hæc ibi.

Nec te moueat in quibusdam codicibus hanc periodū paulo aliter cōtineri ita: quam in concilijs eiusdem sedis, quæ verba solis sum morum Pontificum statutis, non delegatorū eius, robur tribuere uidentur: quoniam in multis exemplaribus etiā peruetustis, lectio nem, quæ paulo ante reuuli, frequentius inueniri scio. & eam lectionem prudenter etiā agnouit Eymericus 3. part. q. 72. cum eam rescripti partem ad hoc institutum, de quo nunc agimus, citaret.

B De instructionibus vero, seu priuatis aliquarū Inquisitionū cōstitutionib⁹, ueluti de instructionibus Inquisitionū Hispaniæ a multis uidi lāpe dubitari, quantam vim habeat, quod est hic a nobis obiter etiā declarādum.

C Ac primum hæc est exploratissimum, eas instructiones in eis tantū regnis vim habere, obseruandasq; esse ibidē ab inferioribus Inquisitoribus; extra Hispaniam uero in terris, quæ generalis Inquisitoris Hispaniæ iurisdictioni non subduntur, nullam penitus obtinent firmitatem: quoniam iudices inferiores & si potestatem habeant condendi leges, at ubi eas condiderint uniuersales non sunt, neque extra suum territorium earum virtus egreditur. c. 2. de constit. lib. 6. l. vlt. ff. de iurisd. om. iud. tales sunt Episcoporū, & Inquisitorum leges, quas in suis condunt territorijs,

Inquisitoribus vero aliarū Provinciarum, tunc iuxta dispositionem instructionum alterius Inquisitionis procedere securè licebit, quāndo a iure communi non discrepant, aut rationi consentaneæ sunt; & in illis locis opportuna, cōsideratis locorum, personarum, negotiorumq; circumstantijs.

D Suntautē, vt ingenue fatear quod sentio, utiles Hispaniæ instructiones, rationi cōsentaneq; & eruditæ, nem pe quæ a multis & sapientissimis viris, matura deliberatione uatijs temporibus sint conditæ: docentq; singulariter, quidquid in primis ad praxim atinet, & propteræ Inquisitorē muneti & officio sunt valde accomodata. Ego ita censeo, quicunq; fidei iudices iuxta præscriptū ordinē, & methodum earum instructionum processerint, aut iudicauerint, sive absoluendo, sive condēnando, sive salutares penitentias imponendo, non errabūt, iād quidem recte suo munere, fungentur, sed prudentia & iudicio opus est.

E In his instructionibus, si quid eaueatur quod iuri communi contradicat expresse, ipso iure id inualidum est, ut præcitatæ rescripta ostendunt, in cap. vlti. §. vlt. de hæret. lib. 6. & in clement. I. §. vlti. de hæret. ceterum si generalis Hispaniæ Inquisitor, aut quisvis alius a fede Apostolica obtinuerit, ut intra suam iurisdictionem possit condere instructiones etiam iuri communi contrarias, quæ ad extirpationem prauitatis hæretice petti-

9
Instructiones
Inquisitionis
Hispaniæ, &
aliarum inquisi-
tionum, quam
vim habent.

pertineant: sane tunc illis erit in eis regnis ob temperandum exempla multa occurruunt; sed facile omitto: nam docendi ratio absque eis intelligi potest. de ceteris aliis Inquisitionum instructionibus, seu sanctionib. idem est iudicandum.

10
Consuetudo approbat &
rationabilis cu
juslibet Inqui
sitionis ob
seruanda.

Iam que hactenus de instructionibus seu sanctionibus priuatarum Inquisitionum diximus, eadem quoque de consuetudine cuiuslibet Inquisitionis accipiēda sunt: nam Inquisitores hereticæ prauitatis tum in puniendis hereticis, abiurationibus faciendis, reis torquendis, inducijs concedendis, totoque processu fabricando, tum in ceteris quæ ad latissimum suum officium spectant, approbatis sua Inquisitionis consuetudinibus vti possunt, quod in priuilegio creationis ipsorum continetur: nā inter cetera eis conceditur, ut procedant contra omnes hereticos cum omni auctoritate, facultate, & potestate tam de iure, quam de approbata consuetudine: approbatam autem consuetudinem velut legem esse obseruandam explorati juris est. §. ex non scripto. Institutio de iure nat. gent. & ciuilii. vbi communiter Doctores.

Vnde si per uerustam & approbatam aliquius Inquisitionis consuetudinem receptum est, vt Inquisitores hereticæ prauitatis, indistincte animaduerterent in blasphemis, crederem eos id iudicium absque errore posse exercere: nam consuetudo hoc illis tribueret priuilegium, cum consuetudo priuilegium tribuat, vt doceat Bar. in prelio Digestorum. §. hęc autem tria. num. 3. Rursus quoniam consuetudo tribuit iurisdictionē glossa singularis in l. more maiorum. ff. de iuris. om. iud. facit textus in c. cum contingat. de foro compet. vbi Fely. Bal. in rub. de consuetud. col. 2. per l. viros. C. de iuer. offi. lib. 12. vbi Bart. in fine. Romanus cō. fil. 243. incip. ad predictorum roborationem, iuer. secūdo principaliter, & confi. 300. incip. in casu proposito. late Decius in dicta l. more maiorum. ff. de iurisd. om. iud. nu. 19,

Naque hoc mirum videri debet, cum consuetudo tantam habeat vim: vt etiam canonibus prepōderet, si sit rationabilis: & legitimate prescripta. cap. ult. extra de consuet. tradit grossa communiter recepta in cap. pastoralis. verbo, dissona. de fide instrum. & Aymo Grauettia in tractat. de antiquit. temp. par. 1. §. 1. num. 42.

Veruntameo monendi sunt hic Inquisitores, ne quamlibet sua Inquisitionis consuetudinem velut rationabilem admittant: nam vt consuetudo dicatur rationabilis, & approbata, plura exiguntur, quæ non facile possint in quaquis consuetudine reperiri: rationabilis enim dicitur consuetudo, quam iura non improbant, aut quæ iuri non contradicunt, glossa in cap. vlti. verbo, rationabilis, extra de consuet. item ut consuetudo pro lege serueretur, multa requiruantur: glossa & Doctores, in cap.

A consuetudo distinct. i.

Quam ob rem ne quid velamine, aut prætextu approbatæ consuetudinis incautum committant Inquisitores, sequentia intueantur. Primum euēt omnino cūcta gerere, hoc est, processus suos fabricare, omnemque ordinem iudicariarum dirigere in punicendo, & ab soluendo, & ceteris ad suum officium spectantibus iuxta canones, præsertim eos qui de hereticis sunt, & contra hereticos condici: deinde uero ad consuetudinem & stylum Romanæ Inquisitionis, a qua ceteræ velut a capite pendent, vbi leges deficiunt, & in arduis, audacter recurrant; quis enim concedat in rem graui priuatas Inquisitionum, aut prouinciarum consuetudines facile esse sequendas?

B præsertim cum iura vbique clament, maiores Ecclesiæ cautas, & præsertim quæ articulos fidei tangunt, ad sedem Apostolicam esse referandas. cap. Maiores. de baptismō & eius effectu. ergo priuati ciuitatum Inquisitores, si tutius, & securius tractare omnia cupiunt, cū leges deficiunt, aut etiam obscuræ sunt leges stylum & consuetudinem supremi senatus Inquisitionis Romanæ, quæ ceterarum caput est, consulant & sequantur, in hac eam nullū est erroris periculum: nam præterquam quod a sapientissimiis iudicibus & vigilantissimiis cause fidei tractantur, quotidie etiam summum Pontificem consulere licet, cuius iudicium quantum in rebus fidei habeat auctoritatem, exploratissimum est apud Catholicos.

C Sed ad Extrauagantes reuertor, quatum tanta est augetoritas, vt si exploratæ fidei sint, aut (vt nostri loquuntur) indubitate, constitutionem in corpore iuris clausam tollant cap. 1. de constitut. vbi Doctores. Guimier in pragmatica sanctione, cap. & quia. §. ipsas omnes, verbo, extrauagantes, quod si dubitetur, an sit authenticæ nec ne, tunc si est iuri consona, secundum eam debet iudicari, at si à iure discrepet, summus est Pontifex consulens, cap. Pastoralis, vbi Panormit. & alij, extra de fide instrum. & tradit glossa in pragmatica satione loco proxime citato. huius autem doctrinae multa occurrent exempla in positis extrauagantibus, que breuitatis gratia omittimus, attamen præstitutum dogma ita credetem intelligendum, ut tunc extrauagans iuri communī præualeat, & secundum eam sit iudicandum, quando in extrauagantē apponetur clausula: Non obstantibus quibuscumque constitutionibus in contrarium, &c. quæ communiter apponi solet: nam si hęc clausula de esset, præsertim in nostris extrauagantibus, si quid tuoc cōtra decreta in titulis de hereticis contenta sancirent, id plane irritum esset, per iura adducta ex cap. vlti. §. vlti de heret. lib. 6. & clem. 1. §. vlti. de heret.

D Ex predictis pendet quæstio ad intelligendum utilis, & huic instituto valde accommodata.

Priuati Inqui
sitionis stylum
Romanæ In
quisitionis ob
seruant.

II
Extrauagantes
cum certe sunt
iuri communī
preponderant.

12
An sententia
lata contra ali
quam extrauag
antem sit nul
la.